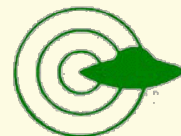

Skandinavisk UFO Information

Danmarks UFO Forening

[FAQ](#) [Sådan kan du hjælpe](#) [Kontakt](#) [Presserum](#) [Om ufo.dk](#) [Om SUFOI](#) [Persondatapolitik](#) [Kolofon](#)

[Observationer](#) [Himlens fænomener mv.](#) [UFO-Mail](#) [Artikelarkiv](#) [Online bøger](#) [Butik](#) [Undervisning](#) [Links](#)

[Forside](#) > [UFO-Mail](#) > [UFO-Mail 2019](#) > UFO-Mail nr. 281

UFO-Mail nr. 281

4. februar 2019

Dengang Stalin skulle fuppes og spioner afsløres

Ufomyten blev født, da Den Kolde Krig tog form efter afslutningen af Anden Verdenskrig. Denne udvikling er veldokumenteret og grundigt beskrevet, bl.a. i SUFOI's bogudgivelse [UFO'er - Myter og viden](#). Kan vi så stadig lære noget nyt om ufomytens første år? Har vi ikke snart vendt alle sten og belyst emnet fra alle mulige vinkler? Nej, ikke hvis man skal tro James Carrion, der som den eneste har gravet i et meget omfattende, offentligt tilgængeligt kildemateriale og efter 10 års arbejde kan konkludere, at en hemmelig efterretningsgruppe både var med til at opbygge ufomyten og målrette den, så den kunne skabe forvirring og bekymring hos USA's nye fjende, stormagten Sovjetunionen. Her blev den stadigt mere paranoide statsleder, Josef Stalin, via efterretninger fra sine spioner i USA og Canada besat af tanken om, at de mange beretninger om spøgelsesraketter, flyvende tallerkener, nedstyrtede skiver og modstridende pressemeddelelser fra amerikanske militære myndigheder kunne dække over et nyt, hemmeligt amerikansk supervåben eller et epokegørende luftfartøj.

Af Kim Møller Hansen

Illustration fra bogen „[The Roswell Deception](#)“.

Spøgelsesraketterne – det store efterretningsbedrag begynder

James Patrick Carrion er bosiddende i Herndon, Virginia. Han er fhv. efterretningsanalytiker i den amerikanske hær og i dag freelanceskribent med fokus på Den Kolde Krig og efterretningsvirksomheders historie.

James Carrion var i perioden 2006-2009 øverste leder (International Director) for USA's største ufoorganisation, MUFON (Mutual UFO Network). Han forsøgte at forny organisationen og få den til at leve op til egne højtbesungne videnskabelige idealer, men endte med at komme i bad standing i amerikanske ufokredse. [Interne stridigheder](#) fik James Carrion til at forlade MUFON, for MUFON tåler ikke kritik og vil ikke reformeres.

„....Jeg er faldet i unåde hos MUFON ved at sige, at de er faret vild. Deres motto er den videnskabelige udforskning af ufoer, men man skal lede længe for at finde noget, som er videnskabeligt i denne organisation...“ - [James Carrion](#).

I 2014 udgav James Carrion for egen regning bogen *The Rosetta Deception*, som fokuserer på efterkrigsperioden 1946-47, hvor Den Kolde Krig tog form, og hvor der i Skandinavien mellem maj og december 1946 blev registreret omkring 2.000 oplevelser af såkaldte spøgelsesraketter.

De mange tilsyneladende mystiske oplevelser skyldtes sandsynligvis et miks af koldkrigsnervøsitet og misidentifikation af naturlige fænomener, bl.a. kondensstriber fra højtflyvende B-29 bombefly på rekognosceringstogter over Nordeuropa og stjerneskud (meteorsværmen Perseiderne toppede i perioden 9.-14. august, hvor også antallet af spøgelsesraketobservationer var på det

højeste).

At der i betegnelsen for fænomenet indgår ordet „raket“, skyldes de observatører, der har beskrevet fænomenet som raketlignende.

I 1946-47 var det en nærliggende tanke, at der kunne være tale om V1-bomber (verdens første krydsermissil) og V2-raketter (verdens første langtrækkende, ballistiske missil), som blev prøvefløjet fra den tidligere nazistiske raketbase i Peenemünde, der ved afslutningen af Anden Verdenskrig blev en del af den sovjetiskbesatte zone. I dag viser historiske kilder imidlertid, at Sovjetunionen aldrig opsendte V2-raketter fra Peenemünde, mens spøgelsesraketbølgen stod på.

Den 3. oktober 1942 blev den første vellykkede opsendelse af en V2-raket gennemført fra Peenemünde på Tysklands Østersøkyst. V2-raketterne ramte i de følgende år mål i det sydøstlige England og Belgien.

(Foto: German Federal Archive)

„...Sovjetunionen opsendte ikke en eneste V2-raket i 1946 fra noget som helst sted. Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 blev historiske kilder, der viser rumkapløbet ud fra et sovjetisk perspektiv, offentliggjort, og det er nu et faktum, at V2-raketter eller en videreudvikling af dem ikke kan have været årsagen til de svenske spøgelsesraketter...“ - [Brian Dunning](#).

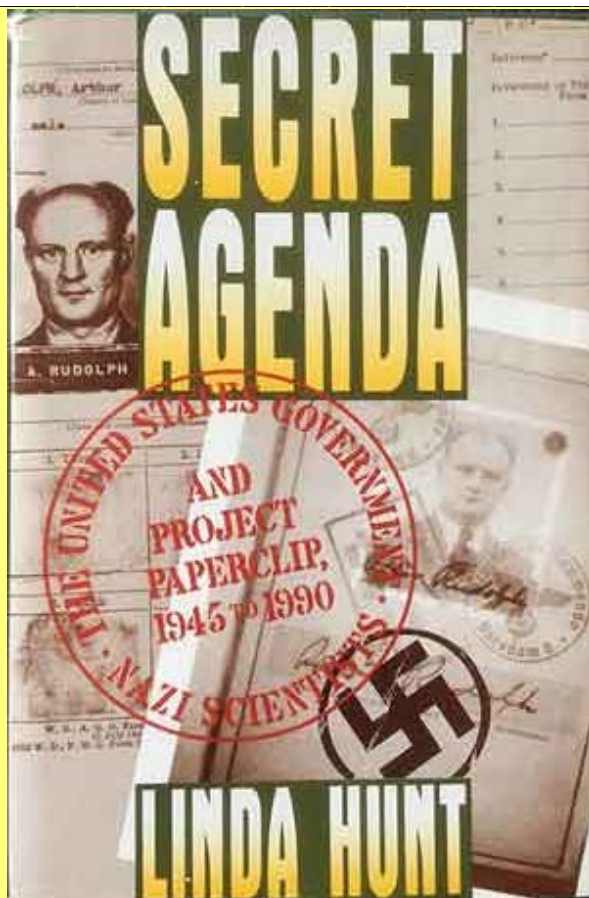
Operation Paperclip

Mod slutningen af Anden Verdenskrig blev det stadig mere tydeligt, at:

1. Tysklands udvikling af V1-bomber, V2-raketter, jetfly samt en masse andre våbensystemer og fartøjer, hvoraf størstedelen endnu ikke var indsat i krigen, men stadig befandt sig på tegnebrættet eller som tidlige prototyper, tydede på, at tyske forskere var år foran de allierede på flere områder.
2. USA og Sovjetunionen ville efter krigen ikke længere være allierede, men hinandens største modstandere, og et sandsynligt sammenstød mellem stormagterne - måske i form af en Tredje Verdenskrig - ville kræve helt nye våbentyper.

Derfor blev der allerede inden krigens afslutning indledt en klapjagt i Tyskland og Østrig på videnskabsfolk, ingeniører og teknikere, der havde været med til at udvikle Hitlers såkaldte vidundervåben. Helt frem til 1990 blev op mod 1.600 tyske specialister, heriblandt Wernher von Braun (som senere stod fader til det amerikanske rumfartsprogram), smuglet til USA under Operation Paperclip (og under forløberen, Operation Overcast).

Forladte gårde og andre bygninger på Kirtland Air Force Basens område syd for Albuquerque i New Mexico blev anvendt til at huse de mange specialister (heriblandt en del formodede krigsforbrydere). Efter debriefing blev de overført til raketbasen i White Sands, 375 km syd for Kirtland Air Force Base, for bl.a. at videreudvikle erobrede V2-raketter – og til laboratorierne i Los Alamos for at stille deres knowhow til rådighed for amerikanerne under Den Kolde Krig.

Ønsker man mere viden om Operation Paperclip, kan det anbefales at læse bogen „*Secret Agenda - The United States Government, Nazi Scientists, and Project Paperclip, 1945 to 1990*“ skrevet af Linda Hunt og udgivet af St. Martin's Press i 1991.

(Foto: Kim Møller Hansen)

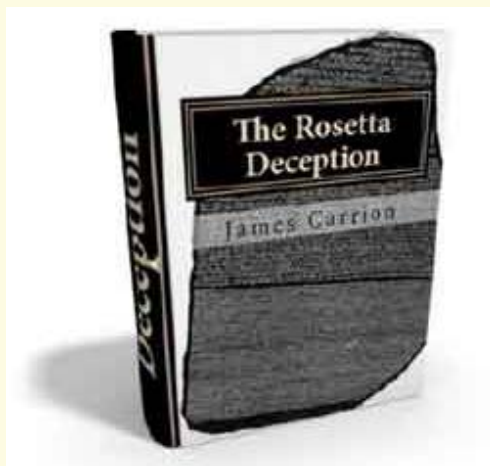
Sovjetunionen havde et tilsvarende ønske om at få fingre i tyske eksperter, som kunne være med til at skabe Sovjetunionens kommende supervåben. Under kodenavnet Operation Osoaviakhim blev mere end 2.200 tyske specialister (6.000 i alt med familiemedlemmer) tvunget til Sovjetunionen.

De to supermagters „import“ af tyske videnskabsmænd m.fl. har fået nogle til at mene, at de mystiske fartøjer, som blev set og fotograferet i ufomytens barndom lige efter Anden verdenskrig i virkeligheden var fartøjer udviklet i samarbejde med de mange tyske specialister.

Uanset hvad, har de mange erobrede eksperter skabt bekymring i begge lejre. Et våben- og rumkapløb var skudt i gang. Ville modstanderen få et teknologisk forspring og fx udvikle et våben langt voldsommere end atomvåben? Eller måske nye spionfartøjer?

I bogen *The Rosetta Deception* vil Carrion vha. utallige offentligt tilgængelige kilder dokumentere, at spøgelsesraketbølgen var et produkt af et strategisk bedrageri iværksat af efterretningsfolk i USA og Storbritannien (en gruppe kaldet Rosetta) i samarbejde med toneangivende aviser herunder *The New York Times*. Hovedformålet med bedrageriet var at bryde den diplomatiske kode i Sovjetunionens kommunikation med spioner i Nordamerika.

„Hovedformålet med bedrageriet var at bryde den diplomatiske kode i Sovjetunionens kommunikation med spioner i Nordamerika...“

Carrions bog er blevet mødt med tavshed i ufokredse, måske fordi Carrion fremlægger data og beskriver sammenhænge, som ikke styrker troen på, at spøgelsesraketterne var en ikke-jordisk forløber for Kenneth Arnolds skelsættende oplevelse den 24. juni 1947. Blandt rumskibstroende mener mange, at menneskehedens opfindelse af atomvåben og brug af de tre første atombomber i juli-august 1945 fik rumvæsner til at besøge Jorden for at overvåge vores aktiviteter og om nødvendigt gribe ind for at forhindre atomkatastrofen i at brede sig til resten af universet - og at spøgelsesraketterne dermed var de første besøg udefra.

Trods den påfaldende tavshed fra de toneangivende ufointeresserede efter udgivelsen af *The Rosetta Deception* fortsatte Carrion med at indsamle dokumentation for sin hypotese, hvilket i 2016 resulterede i en ny udgave med titlen *Anachronism*. Manuskriptet er på 253 sider og kan downloades [gratis](#).

Anachronism kræver tålmodighed af sin læser, dels fordi Carrion bruger mange kilder, dels fordi han meget detaljeret redegør for alle elementer og timingen i den meget komplicerede Rosetta-vildledning.

Rosetta-vildledningen

I 1946 forsøgte kloden at komme sig efter en verdenskrig med mange millioner døde, omfattende ødelæggelser og brugen af atomvåben. En ny fare truede imidlertid den nyvundne fred: Den Kolde Krig mellem de to tidligere allierede, USA og Sovjetunionen. De to supermagter tvang store dele af verden til at tage parti og indgå i enten en kapitalistisk eller en kommunistisk blok, der kunne holde hinanden i skak med en vedvarende trussel om at bruge masseødelæggelsesvåben.

Den amerikanske efterretningstjeneste vidste i 1946, at mange sovjetiske spioner havde infiltreret det nordamerikanske samfund, og at de kommunikerede flittigt i kodesprog via diplomatiske kanaler med Moskva om både amerikanske militærhemmeligheder og om det politiske liv i USA. I dette højspændte klima blev Rosetta-gruppen dannet.

Højt placerede efterretningsfolk i USA og Storbritannien iværksatte et storstilet efterretningsprojekt, der så at sige skulle aflure, hvad den sovjetiske diktator Josef Stalin (1878-1953) tænkte, troede og havde tænkt sig at gøre. Hvis Rosetta kunne bryde de sovjetiske spioners kode, ville det være en lige så stor og afgørende præstation, som da briterne under Anden Verdenskrig brød Nazitysklands [Enigma](#)-kode, og amerikanerne brød japanernes [Type B Cipher Machine](#).

Rosetta plantede ved hjælp af samarbejdsvillige pressebureauer og toneangivende aviser en lang række historier Jorden rundt. Avisartiklerne var konstruerede historier om helt nye masseødelæggelsesvåben, der var meget farligere end de to atombomber, som i august 1945 havde sat et dramatisk punktum for Anden Verdenskrig.

De opdigtede historier indeholdt ikke detaljer om våbnene, men rummede hentydninger til nye opfindelser og nævnte (ofte opdigtede) navne på forskerne bag. Historierne blev publiceret vidt og bredt i amerikansk presse og flittigt kommunikeret af sovjetiske spioner via diplomatiske linjer hjem til Moskva, hvor Stalin formentlig blev foruroliget over udsigten til at stå over for et amerikansk supervåben.

De fabrikerede historier indeholdt særegne person- og stednavne, hvilket skulle gøre det nemmere for Rosettas kodebrydere at knække den sovjetiske kode. Inden for efterretningsverdenen kaldes denne teknik eller strategi for „gardening“.

De sovjetiske spioners kommunikation med Moskva blev rødglødende i perioden 29. juli-15. oktober 1946 under fredsforhandlingerne i Paris, hvor USA, Storbritannien, Frankrig og Sovjetunionen forhandlede Tysklands krigsskadeserstatninger og nye landegrænser for bl.a. Italien, Rumænien, Ungarn, Bulgarien og Finland. Samtidig med, at de svære fredsforhandlinger foregik i Paris, gjorde spøgelsesraketterne lufterummet usikkert over Skandinavien og skabte avisoverskrifter.

Det lykkedes Rosetta-gruppen gennem plantede pressehistorier at skabe det indtryk i offentligheden, at spøgelsesraketterne kunne være sovjetiske prøveaffyringer af V1- og V2-raketter. Historierne beskrev bl.a., hvordan raketterne fx kunne skifte retning, hvilket tydede på en væsentlig videreudvikling af tyskernes raketvåben.

Historierne skulle skabe bekymring i Moskva. Stalin vidste godt, at disse nye vidundervåben ikke var udviklet af Sovjetunionen, så de måtte være amerikanernes eller briternes værk, dvs. en ny trussel tæt på Moskva.

På et tidspunkt ophørte svensk presse med at berette om spøgelsesraketterne for ikke at give den formodede afsender (Sovjetunionen) informationer om raketternes flyvemønstre og rækkevidde, men i USA var der ingen censur på dette område, bl.a. *The New York Times* holdt liv i historierne om spøgelsesraketterne og de mange spekulationer omkring fænomenet.

Sovjetunionens diplomatiske kommunikation var omfattende, men umulig for amerikanerne at bryde. En „tilfældig“ strejke blandt telegrafarbejdere på oversøiske linjer anvendt af Sovjetunionen tvang stormagten til at bruge andre telegrafiske kommunikationskanaler, som amerikanerne lettere kunne kontrollere. Nu havde Rosetta fuld kontrol over den sovjetiske informationsstrøm skabt af fredsforhandlingerne i Paris.

Rosetta plantede historier om spøgelsesraketterne og rygter om supervåben, så kodebryderne i ro og mag kunne studere de mange krypterede meddelelser og få større indsigt i det anvendte kodesprog.

De amerikanske deltagere i Rosetta-vildledningen inkluderede blandt andre general Hoyt S. Vandenberg og admiral

Roscoe H. Hillenkoetter, begge kommende ledere af CIA; general Omar N. Bradley fra Joint Chiefs of Staff og oberst Carter W. Clarke fra Army Security Agency. Blandt de mindre kendte medlemmer kan nævnes admiral Henry Kent Hewitt, som stod i spidsen for den tophemmelige enhed Beach Jumpers under Anden Verdenskrig, samt general Clayton L. Bissell, general Stephen J. Chamberlin, general George C. McDonald og Kaptajn Henri H. Smith-Hutton - alle medlemmer af Joint Security Control.

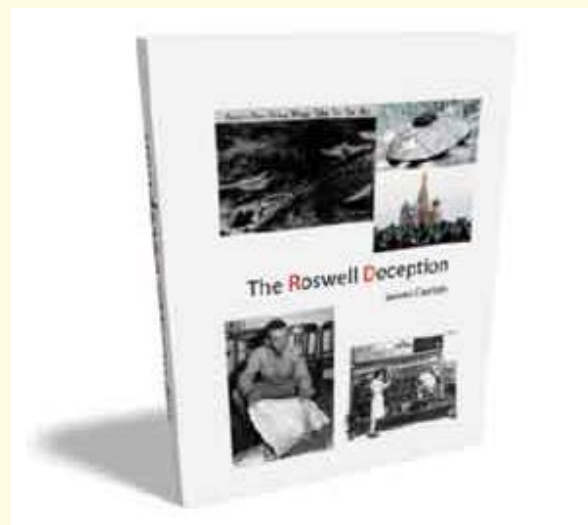
Roswell-vildledningen

Når man har læst *Anachronism* og vænnet sig til James Carrions grundighed og fremstillingsform, kan jeg varmt anbefale, at man kaster sig over hans seneste bog *The Roswell Deception*, som har været 10 år undervejs.

The Roswell Deception er en krævende bog. Man skal holde tungen lige i munden for at bevare overblikket over de mange aktører, deres professionelle baggrunde, roller og indbyrdes forbindelser. Til gengæld bliver den tålmodige læser af bogens 523 sider også jævnligt belønnet med adskillige aha-oplevelser: „Nå ja, sådan kan det jo også hænge sammen!”

James Carrion dokumenterer ved hjælp af hundredvis af offentligt tilgængelige kilder (avisartikler, pressemeddelelser, efterretningsrapporter m.m.), hvordan Kenneth Arnolds ufooplevelse den 24. juni 1947 og de hysterisk mange ufooplevelser (både reelle og opdigtede) samt den kortvarige medieståhej ifm.

Roswell-hændelsen den 8. juli og de efterfølgende dage blev brugt af den hemmelige efterretningsgruppe til at føre Sovjetunionen og dens leder bag lyset og skabe en forestilling om, at et nyt supervåben blev testet i det nordvestlige USA.

James P. Carrion: „The Roswell Deception“, 523 sider, pdf-fil, 2018. Illustreret, men uden indholdsfortegnelse og stikordsregister. Bogen kan downloades gratis [her](#).

...„In the context of this story, where flying saucers first make their appearance is in the Pacific Northwest, not in the eastern U.S. where Soviet polar attack routes were anticipated. The deception planners wanted to impress on the Soviets that the aerial intruders flying over U.S. western airspace in 1947 were experimental in nature and sported a U.S. flag ...“ - [The Roswell Deception](#), side 93

„... En af verdens største ufobølger var indledt og varede fra 26. juni til omkring 15. august 1947 ... over 850 tallerkenberetninger for perioden 1. juni-31. juli 1947. I det meste af juni var der nogle få observationer pr. dag, men mellem 24. og 30. juni steg observationsantallet til 15-20 pr. dag. Efter et fald i de første dage af juli eksploderede antallet til 90 observationer den 4. juli og toppede med 160 observationer den 7. juli. Derefter faldt antallet drastisk...“ - [UFO'er - Myter og viden](#).

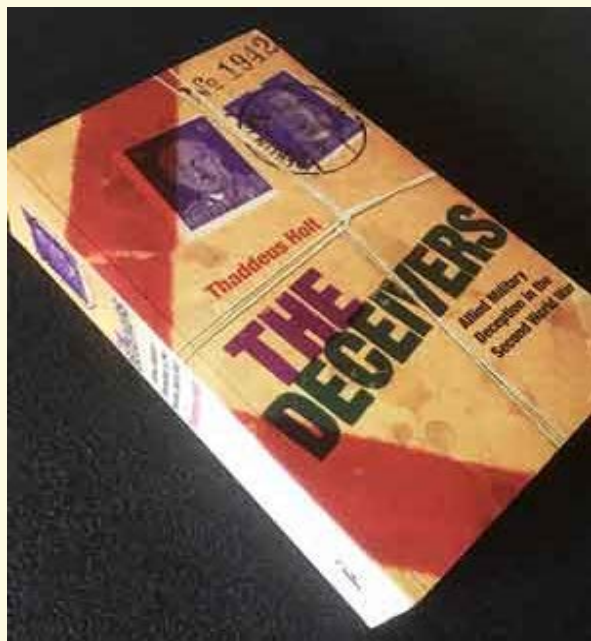
Som bekendt var Kenneth Arnolds ufooplevelse ikke enestående, men den kickstartede en amerikansk ufobølge i sommeren 1947 og kom på det rigtige tidspunkt for den hemmelige efterretningsgruppe. James Carrion viser i sine kilder, hvordan bagmændene piskede en stemning op, bl.a. ved at fodre pressen med historier/rygter om flyvende tallerkener og holde liv i både virkelige og plantede historier.

Kenneth Arnold fik en hovedrolle i dette spil, ikke mindst i [Maury Island](#)-hændelsen. [Raymond Palmer](#), forlægger for Venture Press, som bl.a. udgav *Amazing Stories*, hyrede i juli 1947 Kenneth Arnold til at efterforske Maury Island-hændelsen, der i øvrigt havde fundet sted før Arnolds egen ufooplevelse, og som bl.a. omhandlede formodede rester af en flyvende skive. James Carrion viser i bogen, hvordan den hemmelige efterretningsgruppe tilsyneladende manipulerede med Arnolds efterforskning og forøgede mystikken omkring denne svindelsag.

Da amerikaneren Kenneth Arnold den 24. juni 1947 havde sin historiske ufooplevelse, hvor han på en krystalklar himmel så ni sølvskinnende objekter, koblete han ikke umiddelbart objekterne sammen med besøg fra det ydre rum, men derimod med raketter, eksperimentalfly eller andre luftfartøjer af amerikansk oprindelse. Læs om mulige forklaringer på oplevelsen [her](#).

(Tegning: Henrik Klinge Pedersen/SUFOI Picture Library)

Thaddeus Holt: „The Deceivers – Allied Military Deception in the Second World War“, 1148 sider, Phoenix 2005.

(Foto: Kim Møller Hansen)

James Carrion mener, at de mange ufooplevelser i sommeren 1947 - herunder også Roswell-hændelsen - har jordnære forklaringer. I denne sammenhæng er årsagsforklaringer på ufooplevelserne imidlertid mindre væsentlige, da det betydningsfulde if. Carrion er selve mængden af historier om flyvende skiver og det tilknyttede medicirkus - faktorer som blev udnyttet af den hemmelige efterretningsgruppe til at afsløre sovjetiske spioner i Nordamerika og deres kommunikation med Moskva.

Igennem hele bogen bruger James Carrion sine erfaringer som efterretningsanalytiker og illustrerer de forskellige efterretningskneb, der er i spil undervejs i den detaljerige fremstilling, med citater fra bogen *The Deceivers* (Bedragerne) af Thaddeus Holt. Når man vil vide noget om efterretningstjenestens kneb ifm. at føre en fjende bag lyset, er dette simpelthen bibelen.

Har du nogen sinde spekuleret på, hvorfor der ifm. Roswell-hændelsen tilsyneladende var to meget forskellige udgaver af historien i pressen - måske pga. to forskellige pressemeddelelser? Sjuskede presseofficeren på Roswell Army Airfield, løjtnant Walter Haut (som if. Carrion også kaldes Warren Haught i nogle af kilderne, ligesom andre navne bevidst staves forskelligt fra kilde til kilde)? Eller var det forsætligt? James Carrion mener sidstnævnte - og at det er endnu et eksempel på spionjægerens gardening-strategi.

Begge udgaver af Roswell-historien var så opsigtsvækkende, at de helt sikkert ville fange de sovjetiske spioners opmærksomhed. De ville straks rapportere hjem til Moskva i kodesprog, og amerikanerne kunne lytte med. Netop de markante forskelle på de to pressemeddelelser indhold gav kodebryderne i det amerikanske efterretningsvæsen vigtige ledetråde i deres bestræbelser på at tyde spionernes kommunikation.

To forskellige pressehistorier om den samme begivenhed: Nedstyrtingen ved Roswell

Lieutenant Warren Haight, the public information officer at Roswell Army Airfield Dropped off the press releases at both KSWs and KGFL on July 8, 1947, but rather than each release being an exact copy of the other, there were significant differences between them. That makes no senses from a public relations perspective but makes complete sense from a cryptographic gardening perspective.

Let's take a look at the Associated Press version according to newspapers:

The many rumors regarding the flying disc became a reality yesterday when the intelligence office of the 509th (atomic) Bomb Group of the 8th Air Force, Roswell Army Air Field, was fortunate enough to gain possession of a disc through the cooperation of one of the local ranchers and the sheriff's office of Chaves county.

The flying object landed on a ranch near Roswell sometime last week. Not having phone facilities the rancher stored the disc until such time as he was able to contact the sheriff's office, who in turn notified Major Jesse A. Marcel, of the 509th Bomb Group Intelligence office.

Action was immediately taken and the disc was picked up at the rancher's home. It was inspected at the Roswell Army Air Field and subsequently loaned by Major Marcel to higher headquarters.

The rancher's name and location of his place were withheld.

The United Press version released through local radio station KGFL however was significantly different in both structure and detail:

Possession of a „flying disc“ was disclosed today by the intelligence office of the 509th bomb group of the Roswell army air base. Officers at the base say that the “disc” was flown in a Superfortress to „higher headquarters“ undisclosed.

The intelligence office reported that it gained possession of the „disc“ through the cooperation of a Roswell rancher and George Wilson, sheriff at Roswell. The disc landed on a ranch near Roswell sometime last week. Not having telephone facilities, the rancher, whose name has not yet been obtained, stored the disc until such time as he was able to contact the Roswell Sheriff's office.

The air base refused to give details of construction of the disc or its appearance.

Residents near the ranch on which the disc was found reported seeing a strange blue light several days ago about 3 a.m.

(Kilde: Side 432-433 i [The Roswell Deception](#))

The Roswell Deception er et omfattende værk, som fortjener at blive læst af mange. Mig bekendt har ingen tidligere ud fra en kildekritisk efterretningsvinkel analyseret ufosommeren 1947 så grundigt. Bogens 769 noter med aktive links til kilderne giver alle mulighed for at se James Carrion i kortene og drage deres egne konklusioner.

I modsætning til Carrions tidligere bog *Anachronism*, som blev mødt med tavshed, skaber The Roswell Deception allerede debat.

Kevin Randle har på sin [blog](#) set nærmere på Carrions udlægning af, at der blev udsendt to forskellige pressemeddelelser om Roswell-nedstyrtingen.

Kevin Randle konkluderer bl.a.: „... Der var ikke to forskellige pressemeddelelser udsendt med det formål at

Indgangskiltet til Roswell Army Airfield fotograferet i 1946 – på daværende tidspunkt base for verdens eneste atomvåbenbevæbnede bombefly. Bemærk det paddehatteformede logo for 509th Bomb Group.

(Foto: USAF Historical Research Agency)

pressemessages.

James Carrion er ikke overraskende uenig med Kevin Randle og skriver bl.a. efter flere indlæg på bloggen: „Så alt i alt ved vi, at:

1. Haut var kilden til de printede nyhedshistorier (AP, UP, Roswell Daily Record).
2. Hver nyhedshistorie på tryk gengav væsentligt forskellige detaljer om begivenhederne.:

Carrions tilgang til Roswell-hændelsen er de skriftlige kilder fra 1947, hvor Randle lægger mest vægt på udvalgte vidneudsagn indhentet mange år efter, at hændelserne fandt sted. Men følg selv debatten på Kevin Randles blog [A Different Perspective](#).

Løjtnant Walter Haut (1922-2005) var presseofficer på Roswell Army Air Field i 1947 og informerede radiostationer og aviser om nedstyrtningen ved Roswell. Det vides ikke med sikkerhed (og Haut huskede det ikke, da han blev spurgt mange år efter hændelsen), om Haut besøgte de lokale medier og fortalte dem om hændelsen eller gav dem en skriftlig pressemeldelse (som ikke findes i dag), eller om han ringede til de enkelte radiostationer, aviser og pressebureauer. Læs mere om Hauts rolle i Roswell-sagen i e-bogen [Roswell](#).

(Foto: [Kevin Randle](#))

Læs også:

[Book Review: 'The Roswell Deception' by James Carrion](#) (The UFO Trail),
[Sådan skabte den amerikanske regering ufomyten](#) (UFO-Mail 177) og
[The Swedish Ghost Rockets](#) (Skeptoid).

Læs ufo-beretninger på www.ufo.dk

Seneste indberetninger til SUFOI om ufo-oplevelser kan ses på www.ufo.dk under *Observationer*.

Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2019

- og vælg en bog

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem ufo.dk og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener. Du kan læse om SUFOI's formål og vision [her](#).

Du kan med et økonomisk bidrag på kr. 250 - og naturligvis gerne mere - gøre det muligt for os fortsat at drive ufo.dk og foretage undersøgelser af ufooplevelser.

Vi håber, at rigtig mange vil fortsætte med at bakke op om vores arbejde ved at blive medlem af støttekredsen.

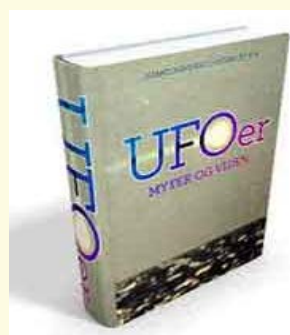
Betaling foregår via netbank til konto 3113-9117725. Brug venligst kortkode 01 og anfør navn, adresse og bestillingsnummeret (fx B-033) på den ønskede, gratis titel.

Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for et år.

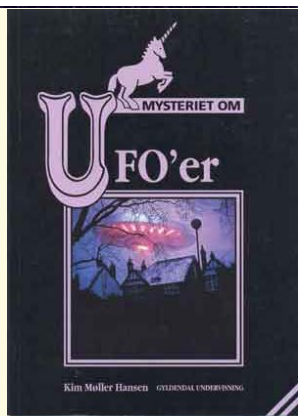
Vælg 1 af disse 4 titler:

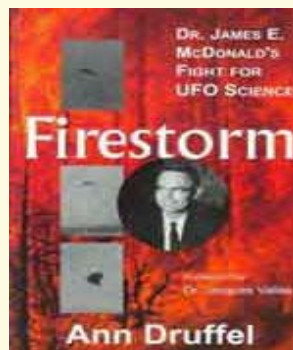
Ildkugler over Danmark
Værdi: Kr. 159,-
Bestillingsnr.: B-088

UFO'er - Myter og viden
Værdi: Kr. 149,-
Bestillingsnr.: B-087

Mysteriet om UFO'er
Værdi: Kr. 54,-
Bestillingsnr.: B-033

Firestorm
Værdi: Kr. 89,-
Bestillingsnr.: B-054

UFO-Mail udgives af Skandinavisk UFO Information.

© SUFOI 2019. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med [Skandinavisk UFO Information - SUFOI](#). Print og fotokopier af indhold fra *UFO-Mail* er belagt med Copydan-vederlag.

kr. 45,00

Eilekiersvej 14
4100 Ringsted

[Skandinavisk UFO Information - SUFOI -->](#)

[Hjemmeside](#)

[Send UFO-Mail til en ven](#)

[Tegn abonnement](#)

[Opsig abonnement](#)

© Skandinavisk UFO Information - SUFOI • Eilekiersvej 14, 4100 Ringsted

